

Obžalovanja vredni slučaji

Vlomna tatvina. S ponarejenim ključem je vdrl neznanec v Mariboru, v Koroščevi 5, v stanovanje Josipine Flakus. Odnesel je iz omare 1800 din vredno zlato moško uro z verižico, 320 din vredno srebrno uro z verižico, štiri prstane in 35 din gotovine. Za viomilcem manjka vsaka sled.

S počeno lobanjo v bolnišnico. V mariborsko bolnišnico je bil oddan v nezavestnem stanju s počeno lobanjo 25 letni Ivan Šumandi, delavec iz Pekar pri Mariboru. Iz zasede ga je napadel neznanec in ga je pobil s kolom.

Nagrobni spomenik ukradel in ga prodal. Izreden primer tatvine so doživeli v Framu. Na tamošnjem pokopališču se je pojavil kamnoseški pomočnik in je naložil na enovprežni voz 300 kg težki in 4000 dinarjev vredni nagrobni spomenik iz dragocenega črnega granita. Ukradeni in odpeljani spomenik je kamnosek prodal za 700 din.

S smrtjo se odtegnil odgovoru pred sodiščem. V minulem tednu sta se pojavila v Konjicah dva neznanca, katera sta prodajala večje količine cigaret in tobaka ter sta imela pri sebi precej denarja. Ker sta se obnašala sumljivo v krčmi, so opozorili na tujca orožniki. Žandarji so aretirali moška in so jima zaplenili tobačne izdelke. Med potjo od gostilne do orožniške postaje je segel 35 letni Marijan Fajer z bliskavico v žep in je vtaknil nekaj v usta. Čez nekaj časa se je zgrudil nezavestni in je kmalu po prepeljavi v celjsko bolnišnico umrl radi zastrupljenja. Iz soaretirane Mačka niso mogli orožniki zvedeti ničesar pravega. Sumijo, da sta omenjena

Proti trdl stolci in zlati žili, združen z navalom krvi, utripanjem srca in glavobolom, je navarna »Franz-Josefova« grenka voda že od davnine preizkušeno domače sredstvo. Prava »Franz-Josefova« voda mlo učinkuje in sigurno otvarja, a vrhu tega tudi v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

ptiča neznanec kje viomila v trafiko in sta prodajala ukradene cigarete in tobak. Natančnejša preiskava bo zagonetko že razjasnila.

Kar dve žrtvi fantovskega poboja. V nekem vinotoču v Grajenščaku, občina Grajena pri Ptuj, sta pila Ivan Hrenko s Mestnega vrha in Stanko Kokol, mesarski pomočnik iz Ptuja. Ko se je odstranil Hrenko iz sobe, so ga napadli pijani fanti, kateri so prišli iz drugega vinotoča. Na krik napadenega je prihitel Kokol, ki je z nožem v roki razgnal napadalce. Hrenko je hotel pobegniti domov, zunaj pa so ga spet napadli ter ga s kolom pobili. Kokol jih je spet razgnal, a je pri tem zabodel kmečkoga fanta Franca Šešerka iz Grajenščaka v hrbet. V ptujsko bolnišnico so spravili Hrenka in Šešerka. Prvi ima radi udarcev dvakrat prebito lobanjo in ni upanja, da bi okrevail. Drugi je pa tudi smrtnonevarno zaboden. Vseh številnih pobojev po naših vinorodnih krajih je kriv preobilni alkohol, ki podžiga pretepaško strast do nerazsodnosti.

Po daljšem času podlegel udarcem po glavi. V št. Bricu pri Šoštanjju so se poslavliali na velikonočni ponedeljek regruti. Ob tej priliki je prišlo na večer do pretepa, v katerem je dobil nekaj hudih udarcev po glavi Franc Silovšek, 36 letni pridni sin posestnika iz Škal. Po udarcih je Silovšek zbežal s pozorišča tepeža in se je zavlekel domov. Naslednji dan je še celo vstal in šel na sejem v Šoštanj. V sredo je še doma oral. V četrtek pa so postajale bolečine vse hujše. Legel je. Fantovo stanje se je z vsako uro slabšalo, rane so mu povzročale grozne bolečine. Kljub skrbni zdravnikovi pomoči je Silovšek v petek podlegel. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da so udarci napadalcev prebili lobanjo in povzročili nevarne krvavitve. S smrtjo sina je stari Silovšek ob naslednika na kmetiji. Orožniki so prijeli dva napadalca, ki priznavata napad, tretji še taji.

Spominki na sv. Birmo!

Sv. birma je sakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

- »Angelček«
- »Sveta pomlad«
- »Življenje mojega življenja«
- »Pri Jezusu«
- »Ključek nebeške«

Posebno pa Vam priporočamo najlepši slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljše spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botri! Na dan sv. birme nimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Po sedanji pogodbi med našo in nemško delegacijo so naši delavci izenačeni z nemškimi ter uživajo enake pravice kot domači. — Kr. banaka uprava je ugodila prošnji Združenja obrtnikov za prireditve krojaškega, čevljarkega in lončarskega tečaja, katerega se

DARUJTE ZA PROSVETNI DOM NA PREVALJAH V BLAGU ALI DENARJU!

600.000 cigar so sežgali

Sloveče so havanske cigare, ki jih izdelujejo v Havani na otoku Kuba pred osrednjo Ameriko. Mladi rod, ki ne zna ceniti dobrot dobre cigare, seveda nima pojma, kaj je to. Castitlji kadilci pa vedo in se zato na vso moč zgražajo, ko slišijo, da so morali na Kubi zažgati 600.000 cigar, ki so bile izdelane v veliki tobačni tovarni v Havani. Zdravstvena oblast je namreč celo tamkaj preiskala cigare ter dognala, da so bile izdelane iz takega tobaka, ki bi kadilcem prav gotovo škodoval. Vseh 600.000 cigar so pripeljali na velik travnik, tam naredili grmado ter jih javno sežgali. — Samo če ni bil pravi vzrok tega sežiganja kaj drugega, namreč bojazen,

V mrežah greha

16

Njen namen je bil, Kazimira izvabiti kam daleč na kak samotni kraj in tam bi ona izvedla svoj načrt. Toda ko sta prišla do stezice, ki je vodila na grič, se je oglasil Kazimir:

»Zavijva na to stezo, da bova videla, kam pelje.«

V Ninini notranjosti se je vse protivilo tej želji. Saj je pri smreki prebila toliko srečnih ur v Štefanovi družbi! Toda ker ni našla nobenega pravega izgovora, je molče sledila Kazimiru. Preden sta prišla na jaso, je previdno pogledala okrog sebe, da bi videla, če sta sama. Na desni strani je zagledala jablano, ki je bila polna rdečih jabolok. Jablana je stala na nekoliko vzvišenem prostoru. Nina je domnevala, da je od tam lep razgled po vsej okolici.

»Kazimir, počakajte! Grem po jabolka, da se bova z njimi nekoliko posvežila.«

Tekla je k jablani in utrgala tri jabolka. V eno je ugriznila in medtem hitro pogledala okrog sebe. Nikjer žive duše! Nikjer ne človeka ne živali, kakor da bi zablodila v kako neobljudeno puščavo. Nina se je vračala h Kazimiru in spotoma jedla jabolko.

»Izvolite! Ugriznite!«

Dala mu je tisto jabolko, katero je prej sama jedla. Na njem so se poznali sledovi njenih malih zob. Kazimir je prav na tisti strani ugriznil in se glasno zasmeljal:

»Ha, ha, ha! Tako živiva ko Adam in Eva. Kako lepo je življenje! Enkrat ugriznem jaz, potem ti, nato spet jaz... Ha, ha, ha!«

Nina se ni smejala. Okorno je šla dalje in je le s težavo dušila v sebi strah in odvratnost. Kazimir pa se je še vedno smejal.

Prispela sta na drugo stran jase. Stala sta tesno drug ob drugem, toda drug drugega nista upala pogledati.

Sedla je. Kazimir je slekel suknjo in sedel poleg nje. Nato se je napol leže naslonil na hloed, ki je ležal pod smreko.

»Če mi obljubite, da se bova mirno razgovarjala, vas bom presenetila z nečim. Bodite priden in zaprite oči!«

Kazimir je — ves srečen — smehljalje zaprl oči.

»Oh, muha se vam hoče vستي ravno na konec nosu! Počakajte, da jo odpodim!«

Pri teh besedah je zakrila Kazimirove oči s svojim žepnim robcem.

»Tako! Sedaj pa še počakajte, da pogledam, če kdo ne prihaja.«

Kazimir je negibno slonel na hlođu in čakal, s čim ga bo presenetila. Nina se je oddaljila za tri, štiri korake, potegnila izpod obleke samokres in ga skrila za hrbtom.

»Ali si bom upala?« se je vprašala na tihem.

Obraz ji je bil bled, ustnice je stisnila. Živci so se napeli in zbrala je vse moči. Počasi se je bližala Kazimiru in ko je prišla do njega, je pomerila, zaprla oči in sprožila.

bodo lahko udeleževali tudi pomočniki. Banska uprava bo tečaj priredila, čim bo dovolj prijavitelcev. Prijave sprejema združba obrtnikov v Murski Soboti. — Pred kratkim se je tukaj ustanovil meddruštveni odbor, ki je med drugim sklenil postaviti pred gradom spomenik prekmurskim književnikom in buditeljem, ki so v časih, ko smo živeli v okovih suženjstva, širili med ljudstvom nacionalni duh ter zbliževali svoje rojake z ostalimi Slovenci onstran Mure. Spomenik bo predvidoma odkrit ob otvoritvi »Prekmurskega tedna«. — Isti meddruštveni odbor je ustanovil tudi pevski zbor, ki že ima svoje redne pevske vaje. — V sredo, 19. aprila, se je cel dan v nabitno polni dvorani okroglega sodišča vršila razprava proti znanim zločincem, ki so dolgo časa strašili po sosednji Štajerski, sedaj pa so prejeli zasluženo kazen, kjer bodo za varnimi jetniškimi mrežami lahko premišljevali pot svojega zločinskega življenja. Trstenjak je bil obsojen na 15 let robije, Cigut na 12 let robije, Santel pa na 8 let robije, njihova kuharica, ki je zločince prikrivala, pa je bila obsojena na šest mesecev strogega zapora na štiri leta pogojno.

Turnišče. Marsikdo si je oddahnil, ko je zvedel, da so pred dnevi odpeljali nepoboljšljivega Z. F. v poboljševalnico. Posebno dobrodošlo je to za njegove domače, ki so se trudili, da bi ga dobro vzgojili, a njih vzgojni nauki so padali na nerodovitna tla.

Dolnja Lendava. V nedeljo, 16. aprila, sta se precej vinjena vračala iz vinograda posestnika Lehar Franc in Biro Franc, oboje iz Gaberja. Ker sta radi preobilo zavžitega alkohola bila oboje zelo zgovorna, je prišlo med njima do prepira in spopada, pri katerem je Lehar Biroja tako nearečno udaril, da je ta na mestu obležal mrtev. Koliko gorja je že povzročil ta nesrečni alkohol!

Kuzma. Pred dnevi se je pri nas dogodil kaj čuden in omembe vreden dogodek. Posestnik Z. J. je s svojimi kravami peljal iz gozda drva po poti, ki vodi po posestvu posestnice M. M., za katero služnost Z. plačuje letno odškodnino. Toda služnost je bila pozabljena in Z. je bil dočakan s sekuro. Ko je pripeljal do posestnice, ga je ustavila in začela vpiti, zakaj vozi po njenem gruntu. Pri tem pa je dvignila sekuro ter brez vsakega povoda udarila nedolžno kravo dvakrat

po glavi, radi česar je ista dobila močne otekline, a razdražena ženska je s tem zadostila svojemu besnemu srdu.

Gornji Petrovec. Minuli teden je do tal pogorela prazna in s slamo krita štala posestnice Šarkany Helene, ki trpi nad 2000 din škode, ker poslopja ni imela zavarovanega. — Nekoliko dni pozneje pa je ob prvem mraku izbruhnil ogenj na hlevu posestnice Luco Sidenije, od koder se je naglo razširil na vsa poslopja imenovane posestnice. Požar je zajel tudi hišo sosedu Luco Karla. V nevarnosti pa so bila tudi gospodarska poslopja drugih sosedov, ki se imajo zahvaliti le požrtvovalnosti gasilcev, da so širjenje požara preprečili. Čeprav so bila pogorela poslopja lesena in s slamo krita, vendar trpita posestnika nad 20.000 din škode, kar je z ozirom na to, da nista bila zavarovana, zelo veliko. Ogenj je bil podtaknjen in je bil osumljenec ovaden državnemu tožilstvu v Murski Soboti.

Kukuč. Pred kratkim je v zgodnjih večernih urah začela goreti šupa posestnika Flisar Janeza, v kateri je imel shranjeno vse gospodarsko orodje in mnogo stelje. Ker se je ogenj naglo širil, niso mogli rešiti ničesar in je škoda precejšnja.

Tešanovci. Prejšnji teden ob 11 ponoči je izbruhnil ogenj na podstrešju hiše posestnika Merica Stefana ter ga z vsem senom, ki ga je bilo nad 1500 kg, popolnoma uničil, tako da škoda znaša nad 6000 din. Požrtvovalnim gasilcem se je posrečilo ogenj omejiti, sicer bi se razširil tudi na gospodarska poslopja.

Topolovec. Po neprevidnosti nekaterih otrok, ki so v gozdu kurili in pustili žerjavico nepogašeno, se je vnel smrekov gozd posestnika Pitz Vernerja. Zgorelo je nad dva orala površine, a se škoda še ni mogla točno ugotoviti.

Skakovec. Zanimivo je dejstvo, da nekateri nasilni vročekrvneži niti na cesti ne morejo brzdati svoje pretepaške narave. Tako je pred dnevi Fr. Friderik iz Gerlinec napadel sicer mirnega fanta Z. K., ki se je s kolesom peljal proti Cankovi, ter ga brez vsakega povoda oklofutal. Čudne manire! Z zadevo se peča oblast. — Nekaj dni prej se je na isti cesti zgodil precej razburljiv dogodek. Iz Murske Sobotice se je pripeljal neki motociklist ter je dohiteval kolesarko, ki je vo-

zila po levi strani ceste. Ko ji je motorist dajal signal, je ženska vsa iz sebe križarila po cesti. Le opreznosti motociklista se je zahvaliti, da ni prišlo do druge nesreče, da se je na motorju razbila luč; kajti nesreča bi bila lahko usodna. Vsa zbegana ženska pa je začela vozača zmerjati, tako da se je na cesti zbralo mnogo gledalcev, ki so se v sodbi razdelili v dva tabora in bi se skoraj spoprijeli.

Prosenjakovci. Kaj čudno je dejstvo, da so zadnje čase požari gozdov skoraj na dnevnem redu. Pred kratkim je začel goreti gozd Kurta Matzenauer. Zgorelo ga je nad en oral v vrednosti 2500 din. — Čez pet dni se je požar pojavil v gozdu istega veleposestnika in je zgorelo nekaj nad 300 kvadr. metrov površine. Ker je bil tod gozd pred leti posekan in nanovo zasajen, škoda ni tako velika. Krivca so orožniki izsledili ter prijavitelj državnemu tožilstvu v Murski Soboti.

Gernja Lendava. Prejšnjo nedeljo je bil v tukajšnji šoli roditeljski sestanek. Udeležilo se ga je okoli 90 staršev. Predavanju g. upravitelja Beloglavca so starši z veseljem sledili. G. upravitelj je govoril o pomenu in potrebi medsebojne vzgoje otrok v šoli in doma.

Vadarci. V cvetu mladosti je odšla od nas Tencack Marija. Bila je daleč okrog poznana kot dobra in poštena šivilja. Prijateljice so jo spremljevale na njeni zadnji poti in ji ob grobu zapele žalostinko. Slovo je bilo res žalostno, ona v temni grob, njene prijateljice pa skoraj vse drugi dan v tujino za kruhom. Tudi mnogo drugovercev se je udeležilo pogreba. Naj ji sveti večna luč — žalujemo pa naše sožalje!

Vidonci. Na veliki petek je odšel v večnost špilak Mihael, oče gostilničarja in posestnika špilak Mihaela. Bil je vse svoje življenje dober vaščan, kar je pokazala udeležba pri pogrebu. Dobro je vzgojil vse svoje otroke. Gospod naj mu bo milostljiv sodnik — žalujemo pa naše sožalje!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Pok je bil strašen. V obraz ji je udaril gost dim. Zgodilo se je. Odprla je oči, da bi videla učinek svojega dejanja.

Kazimir je živel. Robec je strgal z oči in se je hotel dvigniti. Desna stran obraza je bila krvava.

Nina je skoraj blazna spet pomerila. Kazimir je sedaj razumel, za kaj gre. Obe roki je dvignil pred obraz, da bi se branil krogel. Dlani so bile obrnjene proti Nini. Obupno je začel vpiti.

»Nina! Za božjo voljo!«

Nina je brez pomišljanja streljala. Enkrat, dvakrat, trikrat, štirikrat... Omagala je. Samokres ji je padel iz roke. Za nekaj korakov se je umaknila in je šele potem pogledala, kaj je storila.

Kazimir je ležal v istem položaju negibno, kakor da bi bil okamenel. Roki je še vedno imel dvignjeni in iz preluknjanih dlani je curljala kri. Nenadoma je premaknil roki, se zgrabil za prsi in omahnil. Nina je videla dovolj.

Kako je šla s tistega kraja in kako je našla stezo med gostim grmičevjem, se pozneje ni mogla spomniti. Le tega se je zavedla, da je obupno tekla po stezi, preganjana od nevidne pošasti, in da je čutila v srcu olajšanje, ko je prišla na cesto in zagledala nad seboj sinje nebo, ker je prej mislila, da se nebo ruši nad njeno glavo. Vsa zasopla se je ustavila, da bi zbrala svoje misli. Zgodilo se je... Kazimir je mrtev in njegov lastni samokres leži poleg njega. Vse se je tako zgodilo kakor je želela. Kaj je treba o tem razmišljati! Čemu strah?

Nenadoma se je spomnila na svoj žepni robec. Ali naj gre ponj? Morda ponoči...

V tem trenutku se ji je zazdelo, da je slišala od smreke sem klic:

»Nina! Nina!«

Stresla se je in začela bežati. Čez čas se je ustavila in prisluhnila.

»Nina! Nina!« ji je spet zazvenelo v ušesih.

Spet je začela bežati. Ušesa si je zatisnila z rokama, toda klika ni mogla zadušiti. Zdelo se ji je, da je vpilo iz njene notranjosti:

»Nina! Nina!«

Otroci imajo navado, da si z rokami zakrivajo obraz, kadar storiyo kaj hudega, in mislijo, da jih nihče ne vidi, če oni nikogar ne vidijo. Tako je storila tudi Nina. S palci je zatiskala ušesa, z dlanmi zakrivala obraz in tako tekla proti mestu. Ni se ozirala ne na desno, ne na levo. Težko je dihala. Bila je vsa mokra od potu in groze. V prvi ulici je bolj čutila ko videla, da se ji nekdo bliža na drugi strani ulice. Zdelo se ji je, da mora biti ženska. Glave ni dvignila, da bi pogledala. Bala se je, da ji bodo ljudje brali iz oči, kaj je storila, in izkričali vsemu svetu. Počakala je, da so se koraki oddaljili.

Po ulicah si ni upala teči, ker se je bala, da bi to bilo ljudem sumljivo. Iskala je manj obljudene ulice, da bi bolj neopaženo prišla domov. Klic jo je še vedno preganjal.

»Nina! Nina!« je vpila njena notranjost in vsa okolica.

da bi morali radi preoblitice cigar znižati ceno, kot se to dogaja — pri kavi.

Nenavadna riba

Reuterjeva agencija javlja iz Londona, da so ribiči v Južni Afriki ujeli v globini 71 metrov ribo, ki jo smatra znanost za izumrlo še pred petdeset milijoni let. Riba meri v dolžino 5 m in tehta 127 funtov. Namesto kosti ima hrustanec. Organi kakor tudi oblika te ribe so povsem primitivni in povsem sličijo okameninam iz mezozoicne dobe. Riba pripada posebni vrsti, ki je živela pred milijoni let. Vseučilški profesor Russ, ki se za stvar zanima, je odpotoval na lice mesta, da prouči ribo kakor tudi okolščine, v katerih so jo vlovili.

Celo skladišče železa v želodcu

Mariborsko okrožno sodišče je obsodilo v tednu pred cvetno nedeljo na dosmrtno ječo 30 letnega Jožefa Koder, mehanika iz Maribora, kateri je zagrešil v tovarišiji z Melhiorjem Pintaričem več tolovajstev in je vznemirjal dolgo časa z razbojništvom mariborsko okolico, Dravsko polje in Dolenjsko. Obsojeni Koder čaka na pravomočnost obsodbe v celici mariborske jetnišnice.

Znano je, da požirajo nevarni zločinci po obsodbi razne železne ter pločevinaste predmete z namenom, da bi bili oddani v bolnišnico in bi od tam lahko zbežali. Ker je pobeg kaznjencev iz bolnišnice radi preiskave želodca že parkrat uspel, so postali v jetnišnici in mariborski kaznilnici bolj previdni.

Omenjeni težki zločinec Koder se je tudi poslužil po zgledu nekaterih prednikov navade požiranja železnih predmetov, da bi si končal iz obupa nad prisojeno mu dosmrtno ječo življenje, ali pa, da bi prišel v bolnišnico in od tam v ljubo svobodo.

Kodra nadzorujoči paznik je javil jetniškemu zdravniku, da je obsojeni v zadnjem času kljub običajni hrani močno shujšal.

Kaznjencec je končno priznal zdravniku, da je pogoltnil 24. aprila kose železa, žebelj ter žico. Ker je postajalo stanje bolnika nevarno, so ga prepeljali z verigami na rokah in nogah v mariborsko splošno bolnišnico. Po pregledu po rentgenu ga je operiral dr. Vladimír Brezovnik, primarij II. kirurškega oddelka, na želodcu, v katerem je na največje začudenje odkril celo skladišče železja. Iz Kodrovega želodca je privlekel tri železne zapiracle ali »hakle« od oken v dolžini 15—20 cm in precej debele, ter dolg žebelj. V tankem črevesu mu je tičala 20 cm dolga in nekaj milimetrov debela žica.

Operacija je povsem uspela in bo Koder čisto zdrav v najkrajšem času zapu-

stil bolnišnico in bo moral nazaj v ječo, kjer bo odslej bolj previden glede prehude obremenitve želodca s predolgimi in preveč debelimi okenskimi »hakli« ter žebli!

Naši rajni

Sv. Anton v Slov. goricah. Umrl je dne 6. marca daleč naokrog znan Oeh Janez, p. d. Strah, iz Cogetincev, kateri zasluži, da mu tudi »Slov. gospodar« v spomin poda par vrstic kot svojemu staremu, nad 30 let zvestemu naročniku. Pokojni je bil daleč naokrog znan kot izvrsten muzikant, ki je znal nešteto krat kakršno koli družbo razvedriti s svojim veselim značajem. Bil je glasbeno izredno nadarjen in je v svoji starosti večkrat izjavil: kako bi rad svoj talent dal komu drugemu, ako bi ga lahko. 13 let je bil tudi naš organist in je kot pevovodja mnogo storil za čast božjo. V mladih letih je bil tudi agilen prosvetni delavec. Bil je globoko veren, kar je tudi vcepil v svojo družino in lahko o njem mirno rečemo, da mu je v resnici bilo v življenju geslo: moli in delaj! Bil je izredno skrben in delaven. Njega ni nikoli nikdo našel brez dela in tudi kljub starosti 74 let mu nobeno jutro ni bilo prezgodnje. V njegovo hišo je smelo zahajati samo le katoliško časopisje in knjige. Bil je vedno trdne narave, le pred smrtjo je nekaj tednov bil v postelji, kjer je bil previden tudi s sv. zakramenti. Pogreb je bil 9. marca, katerega je vodil njegov svak, g. duhovni svetnik in msgr. Jakob Gašparič iz Trbovelj. Na domu mu je v slovo zapel domači pevski zbor pod vodstvom pokojnikovega nečaka g. Jakoba Mohoriča, trojiška godba pa mu je zaigrala žalostinko, nakar so člani domačega Društva starih vojakov in invalidov ponesli krsto v domačo cerkev, v katero je tako rad zahajal. Sv. mašo zadušnico je daroval g. župnik Gašparič, kateri se je tudi pri odprtem grobu z v srce segajočih besedah poslovil od našega Janeza. Tokrat menda ni ostalo no-

beno oko suho. Nato se je poslovil od rajnega št. njegov sobčan Lorenčič Vinko, in to v imenu Društva starih vojakov. Domači pevci so mu zapeli žalostinko, godba je še zadnjič zaigrala svojemu sotovarišu par žalostnih akordov, oči navzočih pa so bile uprte v svežo in prerano gomilo našega priljubljenega Janeza, a iz srca vselej se je nemo izražal bolesten vzdih: Bog Ti daj večni mir in pokoj in na svidenje v rajski višavil — žalujočima sinovoma, od katerih je starejši oženjen, mlajši pa je tajnik pri domači občini, kakor tudi vsem ostalim žalujočim izrekamo sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Tužno so zapeli zvonovi iz lin naše farne cerkve in nam naznanili žalostno vest. Na Ščavnici je umrla 18. aprila po kratki in mučni bolezni v 75. letu starosti kneticavdova Kraner Julijana. S pokojnico je legla v grob ena najzgodnejših krščanskih mater, ki se je odlikovala po svojem lepem krščanskem življenju in bila po svojih dobrih delih v najlepši zglede vsakomur, ki jo je poznal. Bila je globokoverna, ki ni nikdar zanemarjala verskih dolžnosti in se ravnala po božjih zapovedih ter bila vdana v božjo previdnost. Noben berač ni odhajal od nje praznih rok. Svojo dobrosrčnost je kazala napram vsakomur in bila je vedno pravična. Svetovna vojna ji je iztrgala moža, ki je padel v tuji zemlji. Vsa vojna in povojna leta je gospodarila sama s svojima dvema sinovoma. Med vojno ji je umrl najmlajši sin, kar je bilo zanjo drugi hudi udarec, a prenesla je vse vdana v božjo voljo. Nepsopisna so vsa dobra dela in zasluge pokojne Julijane, ki jo bo še marsikdo težko pogrešal. Vso priljubljenost in spoštovanje vse obširne okolice je pokazal njen pogreb, kakršni so redki pri nas. Pokojnico ohranimo v trajnem spominu. — Žalujočima sinovoma, sestri, bratoma in ostalim sorodnikom izrekamo naše sožalje!

Apače. V Nasovi je umrl Gregor V a k a j, zaveden Slovenec in skrben gospodar. Naj v miru počiva — žalujočim pa naše sožalje!

Smartno v Rožni dolini. Pri nas smo zadnji čas pokopali dve zgledni materi in blagi ženi: Frančiško Brežnik in Frančiško Hriberšek. Velika udeležba pri pogrebu in marsikatero rono oko je pričalo, da smo se ločili od res blagih

MIŠ ustavila promet

Na zelo prometni cesti v Londonu se je ves promet ustavil za pet minut zavolje majhne miške. Miška je bežala pred mačko. Pred borzo je stal mešetar, ki je mirno čakal, da sporočijo nove tečaje. Nenadno je začutil, da mu je skočila miš v hlačnico in mu začela plezati po nogi navzgor. Mož se je smrtno prestrašil. Začel je kričati in skakati po hodniku, kakor da ga meče božjast. Seveda so se ljudje začudeno ustavili; menili so, da je mož znozel. Kmalu je bila cesta tako polna ljudi, da se je ves promet ustavil. Šele po petih minutah je mogel mešetar miš stresti iz hlačnice. In je ušla.

Inserirate!

Ko se je bližala hiši, v kateri je stanovala, si je oddahnila. A le za nekaj časa. Razne misli so jo začele mučiti. Kaj bo rekla mati? In kaj bo, če je slučajno kdo pri njih? Zbrati, pomiriti se bo morala, preden prestopi domači prag. Šla je mimo hiše, a takoj se je spomnila, da bi bilo to še bolj nevarno, kakor če gre domov. Obrnila se je in stekla v hišo. Ko je zaprla vrata za seboj, so ji moči popolnoma opešale. Zamajala se je in zgrudila na tla. Čez nekaj trenutkov je spet zbrala moči. Sedla je in zaklicala:

»Mati!«

Mati jo bo gotovo obvarovala hudega, nje se ji ni treba bati.

»Mati!« je spet zaklicala.

Ni dobila odgovora. V hiši je vladala tišina, samo budiljka je tik-takala.

Vstala je in šla v nadstropje. Mati je morda legla in zadremala. Ne. Stanovanje je bilo prazno. Nina je globoko, težko dihala. Pogledala je roke in obleko, da bi videla, če ni kje kaka kaplja krvi. Ničesar ni zasledila. Oddahnila si je. Nihče ne bo sumil, da je ona izvršila krvavo dejanje. Stopila je pred ogledalo. Vztrepetala je. Nasproti ji je zrl tako strašen obraz, da se ga je ustrašila. Oči so bile rdeče, solzne, divje. Ustnice blede in zatečene, obraz plav, lasje razmršeni in prepoteni. To naj bi bila tista Nina, katero je vsakdo smatral za lepoticu?...

Hitro se je umila in počesala. Medtem je razmišljala. Nekaj bo morala storiti. Dasi se ji je zdelo, da je doma popolnoma varna, si je vendar dopovedo-

vala, da bo vse tajila, če bi jo klicali na odgovor. Gotovo ji bodo verjeli, ker nihče ne bi mogel misliti, da bi tako nežna deklica mogla zagrešiti tako grozen zločin...

Prej je mislila, da bo samo z mesta zločina morala pobegniti in bo vse v redu. Kazimir umre in bo vsakdo mislil, da je izvršil samomor. Toda sedaj so se ji misli nenadoma začele zapletati. Pred seboj je zagledala dve veliki, s krogliami preluknjani dlani. Ti dlani bosta pričali, da Kazimir ni bil samomorilec, marveč žrtev morilecev. Toda ali je Kazimir res mrtev? Če ga najdejo živega, bo izpovedal, da je ona streljala nanj. In kaj bo potem svet rekel? Prepričati se mora, kako je s Kazimirom!

Nadela si je klobuk in odhitela od doma. Hitela je. Ko je prišla do parka, se je zavedla, da za svetla ne more k smreki, ker bi jo mogel kdo videti. Obrnila se je in šla v drugo smer. Blodila je ko v polsnu. Nenadoma se je znašla v cerkvi sv. Patricija. Cerkev je bila prazna, le na desni strani, pred oltarjem svetega Jožefa, je molila neka stara ženica. Kako miren, hladen in varen kraj! Nihče ne bo mislil, da bi se morilec mogel zateči v tak kraj. Samo to bo morala reči, da je bila v cerkvi in vsakdo ji bo verjel, da je nedolžna. Mlada leta so ji oživila v spominu. Moliti bi morala. Toda kaj? Poskusila je z očenašem, toda njene misli so se izgubile. Kvišku se je ozrla in zagledala podobo presvetega Srca Jezusovega. Roke podobe so bile razširjene, na dlaneh so zevale krvave rane. Srce ji je za hip zastalo od

žen. Na sedmimi prve se je nabralo 111 din, na sedmimi druge pa 100 din za novo lavantinsko bogoslovnico. Bog plačaj živim in rajnim! — Žalujočim po obeh materah naše sožalje!

Kostrivnica. Smrt se je letos pri nas lotila z veliko naglostjo žensk, katerih je že do sedaj pobrala deset, večinoma same stare, in enega moškega, Fajsovega Toneta. Med drugimi smo izgubili nad vse dobro in usmiljeno mamo Strnišatovo, p. d. Ferlnovo, katera je umrla za kapjo. Na veliko soboto smo pa pokopali Mastnakovo mamo, mater uglednega celjskega trgovca Mastnaka, staro 93 let. Obe sta bili vzorni in krščanski materi kakor so tudi njih otroci. Oba rajnima večni mir — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Preteklo sredo smo spremili k večnemu počitku na božjo njivo blagega, nadvse skrbnega očeta Lesjaka Jožeta iz Bojnega vrha. Bil je otrokom nadvse dober oče, hiši vzoren gospodar, sosedom blag prijatelj in umen svetovalec, neštetim boter, vsakemu pa pomočnik v stih. Vse življenje ni pil ne vina ne žganja, vendar je bil v družbi, zlasti na ženih in mladostnih gostijah, kamor so ga radi vabili za starešino, vedno poln humorja in veseliga razpoloženja. V njegovo hišo je zahajal le katoliški tisk. Sam neizmerno vdan katoliški Cerkvi, je tudi svoje otroke vzgojil v strogo verskem duhu. Zato ga je vse cenilo in spoštovalo. Naj mu bo Bog za vse velika dela, za katera v življenju ni iskal priznanja, bogat plačnik — žalujoči družini naše sožalje!

Bizeljsko. V častitljivi starosti 76 let je preminul v Stari vasi na Bizeljskem Josip Janežič, bivši veleposesnik in obče znani ter spoštovani gospodar v spodnjih krajih. Rajni je bil zgled naprednega gospodarja, neustrašen narodnjak in je vodil med vojno županske posle. Pred leti je izročil svoje veliko posestvo sinu, sam pa je živel v lepem vinogradu na žalcih, dokler je lahko zmagoval strmino hriba. Za njegove velike zasluge na polju gospodarstva in narodnega dela ga je odlikoval kralj z redom sv. Save in jugoslovanske krone. Vrlemu in priljubljenemu možu ostani ohranjen med Slovenci časten ter hvaležen spomin — žalujoči soprog in dobrim otrokom pa naše iskreno sožalje!

groze. Nato je zapustila podobo in šla pred glavni oltar. Pred njim je brlela večna lučka. Nina se je spet zgrozila: luč je bila krvavo-rdeča. Ni mogla moliti. S strahom je zbežala iz cerkve.

Oh, ko bi vsaj komu mogla povedati vso stvar! Šla je proti domu.

Mati je že bila doma. Stala je pri štedilniku in kuhala kavo.

Nina je na voglu mize zagledala pismo. Ko je videla, da je njeno, ga je dvignila in ogledovala. Vedela je, da ga je pisal Štefan, da so v njem litvanske besede, ki ji sporočajo, da jo Štefan ljubi in bo v nedeljo prišel na obisk. Štefanova pisma je vedno rada čitala. Sedaj pa ni bila razpoložena za čitanje. Pri čitanju ne bi mogla zbrati svojih misli, ker ji je lebdela pred očmi Kazimirova slika. Poleg tega je do Štefana čutila neko nerazumljivo jezo in če bi hotela najti vzrok te jeze, bi izzvenel v očitku: Tu bi moral biti in mi pomagati v stiski. Zakaj si odšel v St. Patrik? Zaradi tebe sem si nakopala to nesrečo.

Obupno je vrgla pismo na mizo.

Ves čas jo je polnila neprijetna zavest, da jo mati opazuje in se vprašuje, kaj ji je. Najbrž je začudeno in z veseljem opazovala, kako brezbrizno je sprejela Štefanovo pismo. Naposled je mati spregovorila:

»Zakaj ne prečitaš pisma?«

Nina ni odgovorila.

»Kaj se je pa zgodilo? Ali sta se spila?«

Molk.

»Vedela sem, da ga boš lepega dne spoznala. Na-

Društvene vesti

Kamnica pri Mariboru. Slov. katoliško izobraževalno društvo vprizori v nedeljo, 30. aprila, ob treh popoldne v cerkveni dvorani pretresljivo dramo iz svetovne vojne »Človek, ki sem ga ubil«. Prijatelji lepe igre vabljeni!

Slov. Bistrica. Pripravimo se na Prosvetni dan! Naglo se bliža 4. junij — dan blagoslovitve našega »Slovesekovega doma«. Že v začetku prejšnjega meseca smo glede tega poslali raznim društvom posebno okrožnico s sporedom in prijavnico. S tem seveda ni rečeno, da naj pridejo le povabljeni in organizirani, ampak vabimo sploh vse, ki čutijo katoliško in slovensko v naši sosesčini. Prosvetne organizacije pa so poklicane, da izvedejo široko agitacijo tudi izven društvenega kroga. Obenem naprošamo vse, da nam prijavite

vsaj v glavnem svojo udeležbo, da moremo udeležbi primerno pripraviti rediteljstvo in drugo. Vse za lep »Prosvetni dan« v Slov. Bistrici!

Vransko. Veliko tombolo bo priredilo dne 21. majnika Katoliško prosvetno društvo. Glavni dobitki bodo: dve moški in eno žensko kolo, zaboj sladkorja, vreča moke, dva sezna drv, moška žepna ura, ženska zapestna ura ter blago za žensko obleko. Poleg teh velikih dobitkov bo še zelo veliko število manjših. Cena posameznim srečkam je dva dinarja. Prijatelji od blizu in daleč, prikrbite si pravočasno srečke, ki vam bodo zagotovile pravico do lepih dobitkov!

Sv. Andraž pri Velenju. Dne 30. aprila bome v Društvenem domu igrali prelepo igro v šestih slikah »Rožni venec«. Začetek ob treh popoldne.

Dopisi

POZOR, CENJ. DOPISNIKI!

Zaradi praznovanja 1. maja bo delo v tiskarnah ta dan počivalo. Ker bomo »Slov. gospodarja« zaključili že v soboto, zato moramo imeti dopise v rokah že v petek, dne 28. aprila.

*

Sv. Marija v Pušcavi. Kot vsako leto, pričnejo v Pušcavi veliki romarski shodi s četrto nedeljo po Veliki noči. Letos pride ta nedelja na 7. majnika. V Pušcavi praznujemo to nedeljo vsako leto v spomin, ko je bila veličastna puščavska cerkev pred 310 leti posvečena. Kot vsako leto, se bo vršil ta romarski shod tudi letos. Spored. 6. maja popoldne spovedovanje romarjev. Dne 7. maja zjutraj od petih naprej spovedovanje. Ob 7 po prihodu vlakov pridiga in slovesna sveta maša. Ob devetih tiha sv. maša. Ob desetih pridiga in nato slovesna peta sv. maša. Kdor še ni zadostil velikonočni dolžnosti, ima priložnost tedaj, ker bo spovednikov dovolj na razpolago. Izletniki, ki tako radi pohitite na Pohorje, združite razvedrilo telesa in duše na to nedeljo v Pušcavi! — Naslednji shodi bodo: na praznik sv. Ane, 26. julija, v nedeljo po sv. Ani, 30. julija,

na praznik vnebovzvetja Marijinega, 15. avgusta, v nedeljo po prazniku vnebovzvetja, 20. avgusta, in na praznik rojstva Marijinega, 8. septembra.

št. IIj v Slov. goricah. Dne 30. aprila ob pol osmih dopoldan se vrši predavanje banovinskega instruktora za protiplinske napade dr. Jurečko Ivana o lastnosti in učinku strupenih plinov ter o izvedbi organizacije obrambe proti istim. Ob treh popoldne se vrši istotam praktična gasilska vaja. Protiplinska obramba se izvaja energično v vseh evropskih državah.

Apače. Dolgo že ni bilo v »Slov. gospodarju« poročila iz Apač, zato ste gotovo radovedni, kako je tu pri nas. Je prav lepo, vse zeleni in cvete, na belo nedeljo se je pa pripeljalo k nam kar celih deset avtobusov in tovornih avtov z izletniki. Bil so Slovenci iz Maribora in Sv. Lenarta, ki so v Stogovcih in v Apačah zapeli nekaj prav lepih pesmi. — Že dalje časa ima bolezenski dopust učiteljica gđna Dora Gregoretič. Je zelo bolna na poljučin. Tako spet manjkata dve učiteljski moči. — Dne 20. aprila ob pol petih popoldne je izbruhnil požar v skednju g. Satlerja v Mahovcih. Gospodar se je ravno vrnil iz Gornje Radgone in bil pri malici, ko ga sosed opozori, da gori nje-

posled bi se lahko spametovala in se poročila s Kazimirom.«

Nina je šla v svojo sobo. Sedla je h klavirju in zaigrala pesem »Srca in cvetlice«. Čez nekaj časa je šla v kopalnico. Dolgo si je močila obraz in oči z mrzlo vodo. Nato se je obrisala in stopila k oknu. Sonce je še sijalo, toda bližalo se je zatonu. Grozni sončni žarki! Kot kaki vohuni osvetlijo vsako stvar. Zdelo se je, da se je sonce na robu obzorja ustavilo in noče izginiti z vidika.

10.

Skoraj istočasno, ko je bila Nina s Kazimirom na sprehodu in je izvršila grozno dejanje, je Štefan čakal v Sv. Patriku na voz cestne železnice, da bi ga prepeljal v Pikerton. Na sebi je imel svojo najboljšo obleko. Bil je slabo razpoložen. Vročina in gospodarjeva neizprosna strogost sta ga popolnoma izčrpali. Vsak dan je moral vstati že pred peto uro. Pol ure nato je že odprl točilnico. Potlej je moral pometati, brisati prah, izpirati pljuvalnike. Ko je bil gotov s tem delom, so navadno že prišli prvi gostje.

Gospodar je bil samo prvi dan navzoč pri otvoritvi točilnice, da bi uvedel novega natakarkarja. Druge dni se je pojavil šele proti poldnevu. Po odhodu opoldnanskih gostov je Štefan lahko odšel, ker je imel prosto do petih. V tem času je navadno šel domov spat. Potem se je spet začelo delo in je trajalo do polnoči.

(Dalje sledi)

Naš želedec — ura

Vsaka jed potrebuje določen čas za prebavo in dobro je, če te čase vsaj za najvažnejša živila poznamo, da bomo vedeli izbrati. Čaj, kava in pivo zapustijo želedec v eni uri, mehko kuhana jajca, mesna juha in kuhano mleko v poldrugi uri, hruške in cvetače v 2 urah, beluše in paradizniki v 2 in pol urah, surova jajca, krompir v oblicah, bel kruh, jagoda in marelice v 2 in tričetrt ure, kuhana perutnina v 3 urah, bravina v 3 in četrt ure, riž, špinaca in govedina v 3 in pol urah, pečenka in kumarice v 4, orehi, gosja pečenka, svež kruh in račja pečenka v 4 in pol, goveji filet v 4 in tričetrt, slaniki, grahova kaša in zeleni fižol v 5, svinjina v 5 in četrt ure.